31990L0426

SMĚRNICE RADY

ze dne 26. června 1990

o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí

(90/426/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [3],

vzhledem k tomu, že koňovití jsou jakožto živá zvířata zahrnuti v seznamu produktů v příloze II Smlouvy;

vzhledem k tomu, že pro zajištění racionálního rozvoje produkce koňovitých a tím zvýšení produktivity v této oblasti musejí být na úrovni Společenství stanoveny zásady, kterými se bude řídit přesun koňovitých mezi členskými státy;

vzhledem k tomu, že chov a plemenitba koňovitých, a zejména koní, jsou obvykle zahrnuty v zemědělském sektoru; že pro část zemědělské populace představují zdroj příjmu;

vzhledem k tomu, že k podpoře obchodu s koňovitými uvnitř Společenství by měly být odstraněny rozdíly týkající se veterinárních podmínek v členských státech;

vzhledem k tomu, že by pro zajištění harmonického rozvoje obchodu uvnitř Společenství měl být stanoven režim Společenství, kterým by se řídil dovoz ze třetích zemí;

vzhledem k tomu, že by také měly být stanoveny podmínky pro přesun koňovitých, kteří mají identifikační doklad, po vnitrostátním území;

vzhledem k tomu, že koňovití, mají-li být předmětem obchodu, musejí splňovat určité veterinární požadavky, aby se tak zabránilo šíření nákaz; že se jako zvláště vhodné jeví stanovit možnou regionalizaci omezujících opatření;

vzhledem k tomu, že ze stejného důvodu by měly být stanoveny přepravní podmínky;

vzhledem k tomu, že k zajištění splnění takových požadavků musí být vytvořeno ustanovení o vydávání veterinárního osvědčení, které doprovází koňovité na místo jejich určení, úředním veterinárním lékařem;

vzhledem k tomu, že organizace kontrol a opatření následující po kontrolách, které má provádět členský stát určení a ochranná opatření, která mají být zavedena, by měly být stanoveny v rámci předpisů stanovených pro veterinární kontroly při obchodu se živými zvířaty uvnitř Společenství z hlediska perspektivy uskutečňování vnitřního trhu;

vzhledem k tomu, že by měla být vytvořena ustanovení, která by Komisi umožnila provádění kontrol; že by tyto kontroly měly být prováděny ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány;

vzhledem k tomu, že vytvoření ustanovení Společenství použitelných pro dovozy ze třetích zemí vyžaduje sestavení seznamu třetích zemí nebo částí třetích zemí, ze kterých se mohou koňovití dovážet;

vzhledem k tomu, že výběr těchto zemí musí být založen na obvyklých kritériích jako je zdravotní stav hospodářských zvířat, organizace a pravomoci veterinárních služeb a platné veterinární předpisy;

vzhledem k tomu, že by navíc neměly být povoleny dovozy koňovitých ze zemí infikovaných nákazami nebo infekčními chorobami zvířat, které představují nebezpečí pro hospodářská zvířata ve Společenství, nebo ze zemí prostých takovéto infekce po příliš krátkou dobu; že takovéto úvahy platí také pro dovoz ze třetích zemí, ve kterých se provádí očkování proti těmto chorobám;

vzhledem k tomu, že obecné podmínky pro dovoz ze třetích zemí musejí být doplněny zvláštními podmínkami stanovenými na základě nákazové situace v každé z nich; že odborná povaha a rozdílnost kritérií, na kterých tyto zvláštní podmínky závisejí, vyžadují pro své vymezení oporu v pružném a rychlém postupu Společenství, při kterém Komise a členské státy těsně spolupracují;

vzhledem k tomu, že předložení běžného standardního formuláře osvědčení při dovozu koňovitých představuje účinný prostředek ověření používání pravidel Společenství; že taková pravidla mohou zahrnovat zvláštní ustanovení, která se mohou lišit podle dotyčné třetí země, což je nutno brát v úvahu při vytváření standardních formulářů osvědčení;

vzhledem k tomu, že by úřední veterinární lékaři Společenství měli odpovídat za ověřování dodržování požadavků této směrnice, a to zejména ve třetích zemích;

---

[1] Úř. věst. C 327, 30.12.1989, s. 61.
[2] Úř. věst. C 149, 18.6.1990.
[3] Úř. věst. C 62, 12.3.1990, s. 46.

vzhledem k tomu, že kontroly prováděné při dovozu se musejí vztahovat na původ a zdravotní stav koňovitých;

vzhledem k tomu, že členským státům musí být při vstupu koňovitých na území Společenství a během jejich průvozu na místo určení umožněno provést všechna opatření, včetně porážky a likvidace, požadovaných za účelem ochrany zdraví lidí a zvířat;

vzhledem k tomu, že obecná pravidla pro kontroly, které se mají provádět při dovozu, musejí být určena v celkovém rámci;

vzhledem k tomu, že každý členský stát musí mít právo uvalit okamžitý zákaz na dovozy ze třetí země, pokud mohou být takové dovozy nebezpečné pro zdraví zvířat; že v takovém případě musí být neprodleně zajištěna koordinace postupů členských států vůči takové třetí zemi, a to bez dotčení možných změn v seznamu zemí schválených pro vývoz do Společenství;

vzhledem k tomu, že by ustanovení této směrnice měla být přezkoumána v rámci dotváření vnitřního trhu;

vzhledem k tomu, že by měl vzniknout postup, který zajistí těsnou a účinnou spolupráci mezi Komisí a členským státem prostřednictvím Stálého veterinárního výboru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

ODDÍL I

Obecná ustanovení

Článek 1

Tato směrnice stanoví veterinární předpisy pro přesun živých koňovitých mezi členskými státy a pro jejich dovoz ze třetích zemí.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „hospodářstvím“ zemědělské nebo výcvikové zařízení, stáj nebo obecně jakékoliv budovy nebo zařízení, ve kterých se koňovití obvykle drží nebo chovají pro jakékoliv účely;

b) „koňovitými“ volně žijící nebo domácí zvířata druhů kůň (včetně zeber) nebo osel nebo potomci křížení takových druhů;

c) „evidovanými koňovitými“ koňovití evidovaní podle směrnice 90/427/EHS [1] a identifikovaní pomocí identifikačního dokladu vydaného chovatelským orgánem nebo jiným příslušným orgánem země původu zvířete, která vede plemennou knihu nebo evidenci pro takové plemeno zvířat nebo některou mezinárodní asociací nebo organizací, která se zabývá závodními nebo dostihovými koňmi;

d) „jatečnými koňovitými“ koňovití určení k porážce na jatkách, a to buď přímo po přepravě nebo po tranzitu přes trh nebo schválené středisko svodu zvířat;

e) „plemennými a užitkovými koňovitými,“ jiní koňovití než kteří jsou uvedení v písmenu c) a d);

f) „členským státem nebo třetí zemí prostou moru koní“ členský stát nebo třetí země, kde nebyl zjištěn žádný klinický, sérologický (u neočkovaných koňovitých) nebo epizootologický důkaz moru koní na dotyčném území v posledních dvou letech a kde nebylo provedeno očkování proti této chorobě během posledních 12 měsíců;

g) „chorobami povinnými hlášením“ choroby uvedené v příloze A;

h) „úředním veterinárním lékařem“ veterinární lékař určený příslušným ústředním orgánem členského státu nebo třetí země;

i) „dočasným vstupem“ statut evidovaného zvířete pocházejícího ze třetí země, kterému byl povolen vstup na území Společenství na dobu kratší než 90 dnů, která bude stanovena Komisí postupem podle článku 24 v závislosti na nákazové situaci v zemi původu.

ODDÍL II

Pravidla pro přesun koňovitých

Článek 3

Členské státy povolí pohyb evidovaných koňovitých na jejich území nebo odešlou koňovité do jiného členského státu pouze v případě, že splňují podmínky stanovené v článcích 4 a 5.

Příslušné orgány členských států určení však mohou udělit všeobecnou nebo omezenou výjimku pro přesun koňovitých, kteří:

— jsou využíváni k jízdě nebo k vodění pro sportovní nebo rekreační účely, a to na cestách nacházejících se v blízkosti vnitřních hranic Společenství,

— se zúčastňují kulturních nebo podobných událostí nebo činností organizovaných oprávněnými místními institucemi nacházejícími se v blízkosti vnitřních hranic Společenství,

— jsou určeni výhradně pro dočasnou pastvu nebo práci v blízkosti vnitřních hranic Společenství.

[1] Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 55.

Členské státy, které takové možnosti využijí, sdělí Komisi rozsah přiznaných odchylek.

Článek 4

1. Koňovití nesmějí při prohlídce vykazovat žádný klinický příznak choroby. Prohlídka musí být provedena během 48 hodin před jejich naložením nebo naloděním. V případě evidovaných koňovitých je však tato prohlídka, aniž je dotčen článek 6, vyžadována pouze pro obchod uvnitř Společenství.

2. Aniž jsou dotčeny požadavky odstavce 5, jež se týkají chorob povinných hlášením, musí být úřední veterinární lékař v době prohlídky přesvědčen o tom, že neexistují žádné důvody — zejména na základě prohlášení majitele nebo chovatele — pro učinění závěru, že koňovití byli v kontaktu s koňovitými postiženými infekční nebo nakažlivou chorobou během 15 dnů bezprostředně předcházejících prohlídce.

3. Koňovití nesmějí být určeni k porážce v rámci vnitrostátního programu eradikace nákazy nebo infekční choroby.

4. Koňovití musejí být identifikováni následujícím způsobem:

i) evidovaní koně pomocí identifikačního dokladu podle směrnice 90/427/EHS ([1]), který musí potvrzovat zejména soulad s odstavci 5 a 6 a s článkem 5. Úřední veterinární lékař pozastaví platnost tohoto dokladu po dobu zákazů podle odstavce 5 nebo článku 5. Po porážce evidovaného koně je tento doklad vrácen orgánu, který jej vydal. Prováděcí pravidla k tomuto písmenu stanoví Komise postupem podle článku 24;

ii) plemenní a užitkoví koňovití identifikační metodou, kterou stanoví Komise postupem podle článku 24.

Do doby, než bude tato metoda zavedena, zůstávají použitelné úředně schválené vnitrostátní identifikační metody za předpokladu, že jsou oznámeny Komisi a ostatním členským státům do tří měsíců od data přijetí této směrnice.

5. Kromě požadavků stanovených v článku 5 nesmějí koňovití pocházet z hospodářství, které podléhá některému z následujících zákazů:

a) pokud nebyla všechna zvířata druhů vnímavých k nákaze, která jsou umístěná v hospodářství, poražena nebo utracena, musí doba zákazu, jež se týká hospodářství původu, trvat přinejmenším:

— šest měsíců počínaje datem posledního skutečného nebo možného kontaktu s nemocným zvířetem v případě, že se jedná o koňovité podezřelé z hřebčí nákazy. V případě hřebce však zákaz platí až do jeho kastrace,

— šest měsíců počínaje dnem odstranění koňovitých postižených danou nákazou v případě, že se jedná o vozhřivku nebo encefalomyelitidu koní,

— do dne, kdy po odstranění nakažených zvířat reagují zbývající zvířata negativně při dvou vyšetřeních testem podle Cogginse provedených v intervalu tří měsíců v případě, že se jedná o nakažlivou chudokrevnost koní,

— šest měsíců v případě, že se jedná o vezikulární stomatitidu,

— jeden měsíc od posledního zaznamenaného případu v případě, že se jedná o vzteklinu,

— 15 dnů od posledního zaznamenaného případu v případě, že se jedná o sněť slezinnou;

b) pokud nebyla všechna zvířata druhů vnímavých k nákaze, která jsou umístěná v hospodářství, poražena nebo utracena a prostory dezinfikovány, trvá zákaz 30 dnů počínaje dnem odstranění zvířat a provedení dezinfekce prostor; v případě sněti slezinné trvá zákaz 15 dnů.

Příslušné orgány mohou udělit výjimky z těchto zákazů hipodromům a závodištím, přičemž povahu každé přiznané odchylky sdělí Komisi.

6. Jestliže členský stát vypracuje nebo vypracoval dobrovolný nebo povinný program tlumení nákazy, ke které jsou koňovití vnímaví, může tento program předložit Komisi během 6 měsíců od oznámení této směrnice. Program poukáže zejména na:

— rozšíření choroby na jeho území,

— důvody pro vznik programu se zřetelem na význam nákazy, na náklady spojené s tímto programem a na přínosy tohoto programu,

— zeměpisnou oblast, ve které bude program zaveden,

— různé statusy, které se použijí na zařízení, standardy, kterých musí být dosaženo pro každý druh a vyšetřovací postupy, které budou použity,

— postupy pro kontrolu programu,

— důsledky, které nastanou, pokud hospodářství z jakéhokoliv důvodu ztratí svůj status,

— opatření, která budou provedena, pokud jsou výsledky testů provedených v souladu s ustanoveními programu pozitivní,

— nediskriminační povahu obchodu na území dotyčného členského státu s ohledem na obchod uvnitř Společenství.

Komise přezkoumá programy předložené členskými státy. Podle potřeby je postupem podle článku 24. Další obecné nebo zvláštní záruky, které mohou být vyžadovány při obchodu uvnitř Společenství, mohou být stanoveny stejným postupem. Takové záruky

([1]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 55.

musejí být nanejvýš rovnocenné zárukám požadovaným členským státem na jeho vlastním území.

Programy předložené členskými státy mohou být pozměněny nebo postupem podle článku 25. Změny nebo dodatky k programům, které byly již schváleny, nebo k zárukám, které byly stanoveny v souladu s druhým pododstavcem, mohou být schváleny stejným postupem.

Článek 5

1. Členský stát, který není prostý moru koní ve smyslu čl. 2 odst. f), může odesílat koňovité z té části svého území, která je považována za infikovanou ve smyslu odstavce 2 tohoto článku pouze za podmínek stanovených v odstavci 3 tohoto článku.

2. a) Část území členského státu je považována za infikovanou morem koní, jestliže:

— klinický, sérologický (u neočkovaných zvířat) a/nebo epizootologický důkaz odhalil přítomnost moru koní v posledních dvou letech nebo

— bylo v posledních 12 měsících provedeno očkování proti moru koní.

b) Část území považovaná za infikovanou morem koní musí zahrnovat nejméně:

— ochranné pásmo o poloměru nejméně 100 km kolem ohniska,

— pásmo dozoru, které se rozprostírá alespoň 50 km za ochranným pásmem a ve kterém nebylo v posledních 12 měsících provedeno očkování.

c) Pásma uvedená v písmenu b) musí být jasně definovaná a musí brát v úvahu zeměpisné, ekologické a epizootologické faktory související s touto nákazou zvířat.

d) Všechny očkované koňovité, kteří se nacházejí v ochranném pásmu, je nutno zaevidovat a označit v okamžiku očkování jasným, nesmazatelným označením, které bude rozeznatelné postupem podle článku 24.

Identifikační doklad a/nebo veterinární osvědčení obsahují jasný odkaz na takové očkování.

e) Koňovití a jejich pohyby po pásmech uvedených v písmenu b) musí podléhat řádné veterinární kontrole, za kterou nese odpovědnost příslušný ústřední orgán. Pouze koňovití, kteří splňují požadavky uvedené v odstavci 3, mohou opustit pásma uvedená v písmenu b).

3. Členský stát může z území uvedeného v odst. 2 písm. b) odeslat pouze koňovité, kteří splňují následující požadavky:

a) musejí být s ohledem na aktivitu vektorového hmyzu odesláni pouze během určitých období roku, která budou stanovena postupem podle článku 25;

b) v den prohlídky uvedené v čl. 4 odst. 1 nesmějí vykazovat žádný klinický příznak moru koní;

c) pokud nebyli očkováni proti moru koní, musejí podstoupit vyšetření reakce vazby komplementu na mor koní, popsaným v příloze D, s negativním výsledkem, a to dvakrát v intervalu 21–30 dní, přičemž druhý test musí být proveden v průběhu 10 dnů před odesláním,

— pokud byli očkováni, nesmějí být očkováni v průběhu posledních dvou měsíců a musejí podstoupit fixační test, popsaný v příloze D, ve výše uvedených intervalech s tím, že nesmí dojít k nárůstu množství protilátek. Podle stanoviska Vědeckého veterinárního výboru může Komise postupem podle článku 24 uznat i jiné metody sledování;

d) musejí být drženi v karanténní stanici po dobu nejméně 40 dnů před odesláním;

e) koňovití musejí být chráněni před vektorovým hmyzem během období karantény i během přesunu z karanténní stanice na místo odeslání.

4. Komise bude postupně, v průběhu zavádění opatření Společenství o harmonizaci pravidel týkajících se kontrol a opatření pro tlumení moru koní, o kterých rozhodne na základě návrhu výboru Rada před 1. červencem 1991 kvalifikovanou většinou a postupem podle článku 25, stanovovat hranice infikovaného území podle odst. 1 písm. b), a to před 1. listopadem 1990.

5. Komise může postupem podle článku 25 změnit rozhodnutí přijaté v souladu s odst. 4, a to na základě epizootologických okolností.

6. Bude-li to nutné, Rada na návrh Komise zakládajícím se na zprávě o získaných zkušenostech kvalifikovanou většinou v průběhu dvou let tento článek přezkoumá.

Článek 6

Členské státy, které uplatňují alternativní systém kontroly poskytující záruky rovnocenné těm, jež jsou uvedeny v čl. 4 odst. 5, pokud se týká přesunu koňovitých a evidovaných koňovitých na jejich území zejména prostřednictvím

identifikačního dokladu, mohou na základě vzájemnosti udělit další výjimky z ustanovení čl. 4 odst. 1 druhé věty a čl. 8 odst. 1 druhé odrážky.

Členské státy o tom uvědomí Komisi.

Článek 7

1. Koňovití musejí být přepraveni z hospodářství původu na místo určení co možná nejrychleji, a to buď přímo, nebo přes schválený trh nebo středisko svodu zvířat ve smyslu čl. 3 odst. 6 směrnice 64/432/EHS, a to ve vozidlech nebo kontejnerech, které jsou řádně čištěny a dezinfikovány dezinfekčním prostředkem a v intervalech, které stanoví odesílající členský stát. Vozidla musejí být vybavena tak, aby z nich v průběhu přepravy nemohly vytékat nebo vypadávat exkrementy, podestýlka nebo krmivo koňovitých. Přeprava musí být prováděna tak, aby bylo účinně chráněno zdraví a dobré životní podmínky koňovitých.

2. Členský stát určení může přiznat všeobecnou nebo omezenou odchylku z některého z požadavků čl. 4 odst. 5 pro jakékoliv zvíře, které nese zvláštní označení vyjadřující, že je určeno k porážce, a to za předpokladu, že se veterinární osvědčení o takové odchylce zmiňuje.

V případě udělení takovéto výjimky musejí být jateční koňovití přepraveni přímo do určených jatek a musejí být poraženi během pěti dnů po příjezdu na jatky.

3. Úřední veterinární lékař musí zaznamenat v evidenci identifikační číslo nebo číslo identifikačního dokladu poraženého koňovitého zvířete a zaslat příslušnému orgánu místa odeslání na jeho žádost potvrzení o tom, že zvíře bylo poraženo.

Článek 8

1. Členské státy zajistí, aby:

— evidovaní koňovití, kteří opouštějí svá hospodářství, byli doprovázeni identifikačním dokladem stanoveným v čl. 4 odst. 4 spolu — pokud jsou určeni pro obchod uvnitř Společenství — s potvrzením uvedeným v příloze B,

— plemenní, užitkoví a jateční koňovití byli během přepravy doprovázeni veterinárním osvědčením, které odpovídá příloze C této směrnice.

Osvědčení nebo v případě identifikačního dokladu formulář obsahující zdravotní údaje musejí být, aniž je dotčen článek 6, vypracovány během 48 hodin před naložením nebo nejpozději poslední pracovní den před naložením, a to alespoň v jednom z úředních jazyků členských států odeslání a určení. Doba platnosti osvědčení je 10 dnů. Osvědčení musí sestávat pouze z jednoho listu.

2. Dovozy koňovitých jiných než evidovaných mohou být spíše než jednotlivými osvědčeními uvedenými v druhé odrážce odst. 1 pokryty pouze jedním veterinárním osvědčením na zásilku.

Článek 9

Rada přijme pravidla týkající se kontrol a ochranná opatření, která se použijí při obchodu s koňovitými uvnitř Společenství, a to v rámci rozhodnutím o veterinárních kontrolách při obchodu s živými zvířaty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Článek 10

Veterinární znalci Komise mohou v rozsahu nutném k zajištění jednotného používání této směrnice a ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány provádět kontroly na místě. Komise sdělí členským státům závěr takových kontrol.

Členské státy, na jejichž území se kontrola provádí, poskytnou znalcům veškerou pomoc nutnou k provedení jejich úkolu.

Prováděcí pravidla k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 24.

ODDÍL III

Pravidla pro dovozy ze třetích zemí

Článek 11

1. Koňovití dovážení do Společenství musejí splňovat podmínky stanovené v článcích 12 až 16.

2. Do dne, kdy vstoupí v platnost rozhodnutí přijatá k provedení článků 12 až 16, budou členské státy při dovozech koňovitých ze třetích zemí používat podmínky přinejmenším rovnocenné těm, které vyplývají z používání kapitoly II.

Článek 12

1. Aby mohli být dovezeni, musejí koňovití pocházet ze třetí země nebo části třetí země, která je na seznamu zahrnuta v samostatném sloupci, který má být připojen k seznamu sestavenému v souladu s článkem 3 směrnice 72/462/EHS.

2. Na seznam použitelný pro dovozy koňovitých se uplatňují postupy a kritéria pro přípravu, změnu a zveřejnění seznamu třetích zemí nebo částí třetích zemí podle článku 3 směrnice 72/462/EHS.

Článek 13

1. Koňovití musejí pocházet ze třetích zemí:

a) prostých moru koní;

b) dva roky prostých venezuelské encefalomyelitidy koní (VEE);

c) šest měsíců prostých hřebčí nákazy a vozhřivky.

2. Komise může postupem podle článku 24:

a) rozhodnout, že se ustanovení odstavce 1 použijí pouze na část území třetí země.

V případě, že se požadavky na mor koní použijí na základě regionalizace, musejí být přinejmenším splněna opatření stanovená v čl. 5 odst. 2 a 3;

b) požadovat dodatečné záruky pro choroby, které jsou ve Společenství exotické.

Článek 14

Přede dnem naložení k přepravě do členského státu určení musejí koňovití zůstat bez přerušení na území nebo části území třetí země nebo — v případě regionalizace — v části území definované podle čl. 13 odst. 2 písm. a) po dobu, která bude určena v rozhodnutích přijatých podle článku 15.

Koňovití musejí pocházet z hospodářství, které je pod veterinárním dozorem.

Článek 15

Dovoz koňovitých z území třetí země nebo z jeho části definované v souladu s čl. 13 odst. 2 písm. a), které je na seznamu sestaveném v souladu s čl. 12 odst. 1, je povolen pouze tehdy, pokud koňovití kromě požadavků článku 13:

a) splňují veterinární požadavky přijaté, s ohledem na dané druhy a kategorie koňovitých, postupem podle článku 24 pro dovozy koňovitých z takové země.

Příslušným základem pro stanovení veterinárních podmínek v souladu s odstavcem 1 jsou standardy stanovené v článcích 4 a 5; a

b) v případě, že třetí země není prostá vezikulární stomatitidy nebo virové arteritidy po dobu alespoň šesti měsíců, musejí koňovití splňovat následující požadavky:

i) musejí pocházet z hospodářství, které je prosté vezikulární stomatitidy po dobu alespoň šesti měsíců a musejí před odesláním negativně reagovat v sérologickém testu;

ii) v případě virové arteritidy musejí samci koňovitých — bez dotčení čl. 19 odst. ii) — negativně reagovat v sérologickém testu nebo testu na izolaci viru nebo jiném testu, uznaném postupem podle článku 24 a zaručujícím nepřítomnost viru.

Postupem podle článku 24 a podle stanoviska Vědeckého veterinárního výboru může Komise vymezit kategorie samců koňovitých, na které se tento požadavek vztahuje.

Článek 16

1. Koňovití musejí být identifikováni v souladu s čl. 4 odst. 4 a doprovázeni osvědčením vystaveným úředním veterinárním lékařem vyvážející třetí země. Toto osvědčení musí:

a) být vydáno v den nakládky zvířat k odeslání do členského státu určení nebo, v případě evidovaných koní, v poslední pracovní den před naložením;

b) být vyhotoveno alespoň v jednom z úředních jazyků členských států určení a v jednom z úředních jazyků členského státu, ve kterém se provádí kontrola dovozu;

c) doprovázet zvířata v originálním výtisku;

d) potvrzovat, že zvířata splňují požadavky této směrnice a požadavky stanovené podle této směrnice s ohledem na dovoz ze třetích zemí;

e) sestávat z jednoho listu;

f) být vystaveno na jednoho příjemce nebo, v případě jatečných zvířat, na zásilku, za předpokladu, že zvířata jsou řádně označena a identifikována.

Pokud členské státy využijí této možnosti, uvědomí o tom Komisi.

2. Osvědčení musí být vyhotoveno na formuláři, který odpovídá vzoru stanovenému postupem podle článku 24.

Článek 17

Veterinární znalci členských států a Komise provádějí kontroly na místě za účelem ověření, zda jsou ustanovení této směrnice, a zejména ustanovení čl. 12 odst. 2 používána v praxi.

Jestliže se při kontrolách prováděných podle tohoto článku zjistí závažné skutečnosti proti schválenému hospodářství, Komise neprodleně informuje členské státy a neprodleně přijme rozhodnutí, kterým prozatímně pozastaví schválení. Konečné rozhodnutí je přijato postupem podle článku 25.

Znalci z členských států, kteří jsou pověřeni těmito kontrolami, jsou jmenováni Komisí na návrh členských států.

Tyto kontroly jsou prováděny jménem Společenství, které hradí náklady s nimi spojené.

Četnost a postup těchto kontrol se určí postupem podle článku 24.

Článek 18

1. Neprodleně po vstupu do členského státu určení jsou jateční koňovití dáni na jatky, a to buď přímo, nebo po tranzitu přes trh nebo středisko svodu zvířat, a jsou v souladu s veterinárními požadavky poraženi ve lhůtě určené v rozhodnutích, která budou přijata podle článku 15.

2. Bez dotčení zvláštních podmínek, které mohou být přijaty postupem podle článku 24, může příslušný orgán členského státu určení na základě zdravotního stavu zvířat určit jatky, do kterých musejí být takoví koňovití dopraveni.

Článek 19

Komise postupem podle článku 24:

i) může rozhodnout, že dovozy ze třetí země nebo z části třetí země budou omezeny na určité druhy nebo kategorie koňovitých;

ii) odchylně od článku 15 stanoví zvláštní podmínky pro dočasný vstup na území Společenství evidovaných koňovitých nebo koňovitých určených pro zvláštní využití nebo pro jejich opětovný vstup na území Společenství poté, co byli dočasně vyvezeni;

iii) určuje podmínky pro změnu dočasného přijetí na trvalé.

Článek 20

1. Obecná prováděcí pravidla při kontrolách prováděných ve třetích zemích nebo v průběhu kontrol importovaných koňovitých ze třetích zemí stanoví Rada nejpozději 31. prosince 1990. Až do provedení rozhodnutí uvedeného v prvním bodu zůstávají v platnosti vnitrostátní pravidla, pokud jsou v souladu s obecných ustanoveními Smlouvy.

2. Koňovité nebude možno dovézt, jestliže bude v průběhu kontrol při dovozu stanovených v odstavci 1 zjištěno, že:

— koňovití nepocházejí ze třetí země nebo její části tak jak je definováno v čl. 13 odst. 2) písm. a), která je obsažena v seznamu připraveném podle čl. 12 odst. 1,

— koňovití jsou, nebo existuje podezření, že jsou, infikováni nebo nakaženi nakažlivou chorobou,

— vyvážející třetí země nesplnila podmínky stanovené touto směrnicí,

— osvědčení doprovázející zvířata není v souladu s podmínkami stanovenými v článku 17,

— koňovitým byly aplikovány látky, které pravidla ve Společenství zakazují.

3. Aniž jsou dotčeny zvláštní podmínky, které mohou být přijaty postupem podle článku 24, může příslušný orgán členského státu určení z veterinárních důvodů nebo v případech, kdy u zvířat, kterým bylo odepřeno povolení vstupu, nebylo povoleno odeslání zpět, označit jatka, do kterých mají být koňovití přemístěni.

Článek 21

1. Aniž je dotčen článek 13, pokud infekční nebo nakažlivá choroba, u níž je pravděpodobné, že by mohla ohrozit zdraví hospodářských zvířat v jednom ze členských států, vypukne nebo se rozšíří ve třetí zemi nebo ospravedlňuje-li to jakýkoliv jiný veterinární důvod, zakáže dotyčný členský stát dovozy zvířat druhů, kterých se týká tato směrnice, ať jsou dovezeny přímo z celé třetí země nebo části jejího území nebo nepřímo přes jiný členský stát.

2. Opatření přijatá členskými státy podle odstavce 1 a oznámení o odvolání takových opatření musí být okamžitě sdělena ostatním členským státům a Komisi spolu s důvody, které k tomu vedly.

Stálý veterinární výbor se po oznámení sdělení uvedeného v prvním bodu sejde co nejdříve a postupem podle článku 25 rozhodne, zda by tato opatření měla být pozměněna, a to zejména za účelem zajištění jejich koordinace s opatřeními přijatými ostatními členskými státy, nebo zrušena.

Jestliže nastane situace uvedená v odstavci 1 a jestliže se bude zdát nutné, aby ostatní členské státy také použily opatření přijatá podle tohoto odstavce, které budou tam, kde to bude nutné, pozměněny podle předešlého bodu, budou přijata vhodná opatření podle článku 25.

3. Opětovné zahájení dovozů z dané třetí země se povoluje stejným postupem.

ODDÍL IV

Závěrečná ustanovení

Článek 22

Ustanovení této směrnice a zejména ustanovení obsažená v čl. 4 odst. 1 druhé větě a v článcích 6, 8 a 21 budou přezkoumána do 1. ledna 1993 v rámci návrhů vztahujících se k dotváření vnitřního trhu, o kterých Rada rozhodne kvalifikovanou většinou.

Článek 23

Přílohy této směrnice mění Komise postupem podle článku 25.

Článek 24

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc Stálému veterinárnímu výboru, zřízenému rozhodnutím 68/361/EHS [1] (dále jen „výbor“) jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

3. Komise přijme navrhovaná opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

4. Pokud navrhovaná opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, Komise neprodleně předloží Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 25

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc výboru neprodleně jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být provedena. Výbor zaujme stanovisko k návrhu do dvou dnů. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

3. Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

4. Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do 15 dnů ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 26

Na požadavky stanovené v kapitole III této směrnice se vztahuje článek 34 směrnice 72/462/EHS.

Článek 27

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1992. Uvědomí o tom Komisi.

Článek 28

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 26. června 1990.

Za Radu

předseda

M. O'KENNEDY

[1] Úř. věst. L 255, 18.10.1968, s. 23.

PŘÍLOHA A

CHOROBY POVINNÉ HLÁŠENÍM

Následující choroby jsou povinné hlášením:

— Hřebčí nákaza

— Vozhřivka

— Encefalomyelitida koní (všech typů, včetně venezuelské encefalomyelitidy koní VEE)

— Nakažlivá chudokrevnost koní

— Vzteklina

— Sněť slezinná

— Mor koní

— Vezikulární stomatitida

PŘÍLOHA B

ÚDAJE O ZDRAVOTNÍM STAVU [a]

Já, níže podepsaný, potvrzuji [b], že výše popsaní koňovití splňují následující požadavky:

a) byli dnes vyšetřeni a nevykazují žádný klinický příznak choroby;

b) nejsou určeni k porážce v rámci vnitrostátního programu eradikace nakažlivé choroby;

c) nepocházejí z území nebo z části území členského státu/třetí země, které podléhá omezením z důvodů moru koní;

d) nepocházejí z hospodářství, které podléhá zákazu z veterinárních důvodů, ani nebyl v kontaktu s koňovitými z hospodářství, které podléhá zákazu z veterinárních důvodů po období stanovená v čl. 4 odst. 6 směrnice 90/426/EHS;

e) nebyli, pokud je mi známo, v průběhu období před naložením, stanoveném v čl. 4 odst. 2), v kontaktu s koňovitými postiženými infekční chorobou nebo nákazou.

Datum	Místo	Razítko a podpis úředního veterinárního lékaře [1]

[1] Jméno velkými písmeny a funkce.

[a] Tyto informace se nepožadují v případě dvoustranné dohody v souladu s Článkem 6.

[b] Platí 10 dnů.

PŘÍLOHA C

VZOR

VETERINÁRNÍ OSVĚDČENÍ

pro obchod mezi členskými státy EHS

KOŇOVITÍ

Číslo: .....

Odesílající členský stát: .....

Příslušné ministerstvo: .....

Příslušný územní útvar: .....

.....

I. **Počet koňovitých:** .....

II. **Identifikace koňovitých:**

Počet koňovitých (1)	Druh Kůň, osel, mula, mezek	Plemeno Věk Pohlaví	Identifikační metoda a identifikace (2)

(1) Jde-li o jatečná zvířata, uveďte druh zvláštní značky.
(2) K tomuto osvědčení může být přiložen identifikační doklad koňovitého, přičemž číslo tohoto dokladu uveďte zde.

III. **Původ a místo určení zvířete/zvířat:**

Zvíře/zvířata je/jsou odesíláno/a z:

.....

(místo odeslání)

do: .....

(členský stát a místo určení)

Jméno a adresa odesílatele: .....

.....

Jméno a adresa příjemce: .....

.....

IV. **Údaje o zdravotním stavu** [a]

Já, níže podepsaný, potvrzuji, že výše popsané(-á) zvíře/zvířata splňuje(-í) následující požadavky:

(1) bylo/a dnes vyšetřeno/a a nevykazuje/í žádný klinický příznak choroby;

(2) není/nejsou určeno/a k porážce v rámci vnitrostátního programu eradikace nákazy nebo infekční choroby;

(3) (a) nepochází/ejí z území nebo z části území členského státu/třetí země, které podléhá omezením z důvodu moru koní;

(b) bylo/a očkováno/a proti moru koní dne ..... [b] nebo

nebylo/a očkováno/a proti moru koní [b];

(4) nepochází/ejí z hospodářství, které podléhá zákazu z veterinárních důvodů, ani nebylo/a v kontaktu s koňovitými z hospodářství, které podléhá zákazu z veterinárních důvodů po období stanovená v čl. 4 odst. 6 směrnice 90/426/EHS;

(5) nebylo/a, pokud je mi známo, v průběhu období před prohlídkou, stanovenou v čl. 4 odst. 2), v kontaktu s koňovitými postiženými infekční chorobou nebo nákazou.

V. **Toto osvědčení je platné 10 dnů.**

(Vystaveno v) ....., (dne) .....

Razítko

.....

(Podpis)
(Jméno veterinárního lékaře velkými písmeny a funkce) [1]

---

[a] Tyto informace se nepožadují v případě dvoustranné dohody v souladu s článkem 6 směrnice 90/426/EHS.

[b] Nehodící se škrtněte.

[1] V Německu „Beamteter Tierarzt"; v Belgii „Inspecteur vétérinaire" nebo „Inspecteur Dierenarts"; ve Francii „Vétérinaire officiel"; v Itálii „Veterinario ufficiale"; v Lucembursku „Inspecteur vétérinaire"; v Nizozemsku „Officieel Dierenarts"; v Dánsku „Authoriseret Dyrlaege"; v Irsku „Veterinary Inspector"; ve Spojeném království „Veterinary Inspector"; v Řecku „Επίσημος κτηνίατρος"; ve Španělsku „Inspector Veterinario"; v Portugalsku „Inspector Veterinário".

PŘÍLOHA D

MOR KONÍ

DIAGNOSTIKA

Test reakce vazby komplementu

Antigen se připravuje z mozků myší starých jeden měsíc, inokulovaných intracerebrálně neurotropním kmenem viru. Toto lze provést použitím následující metody podle Bourdina. Mozky se zmrazí a poté rozmělní ve veronalovém pufru v poměru 10 mozků na 12 ml pufru. Výsledná suspenze se odstřeďuje po dobu jedné hodiny při 10 000 t/min. při teplotě 4 °C. Supernatant tvoří antigen. Používá se raději bez další modifikace, ale může být inaktivován beta-propiolaktonem. Inaktivace může být provedena přidáním 0,1 ml 3 % roztoku beta-propiolaktonu v destilované vodě na každých 0,9 ml antigenu a třepáním směsi po dobu tří hodin při pokojové teplotě v digestoři a po dobu 18 hodin při teplotě 4 °C. Také lze použít metodu podle Casalse [Casals J. (1949) *Pro Soc Exptl Biol Med,* 70.339].

Při absenci mezinárodního standardního séra by měl být antigen titrován proti místně připravenému pozitivnímu kontrolnímu séru.

Séra by měla být zahřátá na 60 °C po dobu 30 minut. Abychom se vyhnuli antikomplementárním účinkům, měla by být séra, zejména oslí, oddělena od krevního koláče co možná nejdříve. V testu by se měla se používat pozitivní a negativní kontrolní séra.

Lze použít buď makrometodu nebo mikrometodu. V obou případech je konečný bod představován 50 % hemolýzou.

K jednomu objemu dvojnásobných ředění séra se přidá jeden objem antigenu podle výsledku titrace tak, aby v tomto objemu byly dvě jednotky. Smíchá se a ponechá 15 minut při pokojové teplotě. Přidají se dva objemy komplementu obsahující pět jednotek, smíchají se, destičky se přikryjí a ponechají po dobu 18 hodin při teplotě 4 °C. Komplement by měl být titrován za přítomnosti antigenu, aby se braly v úvahu všechny antikomplementární účinky. Destičky se ponechají po dalších 15 minut při pokojové teplotě, pak se přidá jeden objem senzibilizovaných ovčích erytrocytů zředěných na 3 %. Promíchá se a inkubuje při teplotě 37 °C po dobu 30 minut, po 15 minutách inkubace se znovu promíchá. Pokud se používají destičky, odstřeďují se pět minut při 1 500 t./min. při teplotě 4 °C.